

פרשת

בן איש חי

וישב

מידקה נר שבת. תמחן אשתו שלא תדריך נר שבת עד שירדייק הכל נר חנוכה, ויש בדבר זה טעם ע"פ הטעון בנו' בדברי רביינו הארזי ז"ל שאם ידריכו נר שבת קודם עישת פנס ח"ז, מיהו אם השבת הוא ב"ז או ח' שיש טהרה והאהה רוצחה דייניהר מחייב חובין ש"א נשאר עת כורות, או חוב' ידריך נר שבת אחר שהרליך הבעל נר אחד ב"כ ורא תמןין עד שירדייק ה'ב', וארכין להזהר בערב שבת שוחפה' מננהה ואח'ב מדריוקון, ורא עישה מגהג בוראים שברדיוקון נ"ח ואח'ב מתפללים דהוי תרתי וסתורי: **כג** במצוצאי שבת בבית הבנחת מדריוקון נ"ח ואח'ב מדריין, אבל בבית מבדיל ואח'ב מדריוקון נ"ח וזה הדרך הנכונה יותר:

בב בחנוכה אין הו"כים גביה הקברות ביום יארציזיט כנהוג, ומני שיש ז"א יארציזיט בחזון ימי חנוכה י"ך קודם החנוכה, אבל הולבן לאחתתה ע"ז קברות הצדיקים ז"ע"א, וכן המנהג מה עירינו שהולבן על מצצת ארונו יחשע בת"ג בתוך ימי חנוכה בערת'ה: **כג** ביום כ"ד כסלו יטמוד בספר הני ס"ב בעשרות וארכע וכו' עד סוף הספר, ויש סנויה לשכירה י"ומר כי לילה אחר הרלקת נר חנוכה שבעה פעמים והוא גועס וכו' ומומר יוסט בסתור ובנו' בספר פ"ח י"ש:

כד אוביין מאכלי תלב בחנוכה זבר נס שנעשה בחלך שהאכיה יהודית את האובי שהיה מברכי יון והמעשה הובא בספר הנדרה ימי'ו, וכן זה נעשה קודם נס העקרני שי' חנוכה בכתה שנים, אך הויל ואומו אובי היה מברכי יון וגט הוא היה רוצחה י"העכורים ע"ז רה י"ק עישין נס זה נ"ב זבר בימי חנוכה, ע"ז שאנו ל'אכלי ורעים נס דנוא' ע"ה וחבירו ע"ה, נ"ל בפס"ד לרכמו מעם בחלב לשליטה מצות שנרו י'כטום שהם חורש שבת מליה ומסרו ישראל' עצמן עלייהם ראות תי' רחל'ב הוא אותן ראשונה שי' חורש, אותן ב', דחלב הוא אותן שנית שי' שבת, זאות ז' דחלב הוא אותן שי' ישיש שי' טויה:

ביה במומר ארוםך ה' כי רלוונטי שאומרים קודם הוא מ"ז בשחרית אין צריך י'התחל'י י'ומר מומר Shir החנוכה הבים י'זר ככਮוב בסידורים, ובנוסף על הניטים יאמר תשminiyo בחיר"ק כמ"ש הפר"ח ז"ל, גם יאמיר לשכחת תורתך ולהתבירם מחותקי י'צון, גם יאמר וקבעו שכונות וכי חנוכה אלו:

כג בכ"ל שכונות יהיו ימי חנוכה יאמירו ביה יעקב ומומר Shir החנוכה הבית, וקודם מומר היום יאמיר היום יומם פ' בשבת, ויא' יסיטים י'ומר Shir שהיו הימים אוניות על הוווכן כדרבו בשאר ימי'ו, ופה עירינו בגדאד י"א היה מנהגם שלא י'ומר בחנוכה בית יעקב ורא מומר שי' היום אלא אוניות מומר חנוכה דזקא, ומזה בינה שנים התליות לאן עשייה הפענה י'וטר ביה יעקב ומומר היום נ"כ ב"ג נ"ז' ונחישב זה המנהג בעזה' :

כז ארכין הנשים להזהר טלא יישו מילאה בעיר שהנרות שי' חנוכה דמיות כי בן קכלו עליות מומן קדמון, ומפורש בבית יופף ובכוש טעניות ע"ז מנהג זה, ואני עברא אזכיר טעם ע"פ הסור כי מצינו מפורש בדברי רביינו הארזי ז"ל בשער חנונות שיש חוספה קדושה אל' הרכיכות העליונה בחנוכה כבוי עניין ר'ח, דבחנוכה מקבילה הארונית בגין ההור ע"ז עצמה שלא ע"ז בח' התפארת, שאינה טפילה אל' בח' התפארת כמו בימי חול, וראן מאחר שהנשים הטע מושרים הס במלכות שיש לה תוספת בחנוכה, ע"ז בגין עישותה לעצמן באיסור עישות מלאה להתקדש בכך בשעת הרלקת הנרות וזקא והוא טעם נבון בעזה': **כח** ובתב בשו"ג ראוי שיזהר הנשים שלא להעשות בכם ומיעשה מהט ובן שאר כי'אכמת ביום ראשון וביום אחרון שי' חנוכה וכ"ש בר'ה י"ש, ועיין מ"ח ס"ז ז"ק אות